

говицѣтъ да ѿ издържаватъ и да ѿ хра-
нять (24).

Най-послѣ Аспарухъ заповѣдалъ на кон-
ницытъ да приближатъ до Солунъ и самъ
останалъ по надирѣ, додѣто да ся при-
готвятъ ратнытъ орждія за прѣвземаніе-
то на градътъ: това было по жѣтвѣ въ
началото на Августа (?) мѣсяца, когато
ненадѣйно ся появили българитѣ конници
при Солунъ и поробили нѣкои отъ Со-
лунцытъ а нѣкои избѣли. Въ Солунъ въ-
трѣ жителитѣ треперали отъ страхъ, а
още по-големо смятеніе причинили въ
градътъ бѣжанцытъ които дошли, изъ
Нишъ, и Тріядицѣ (Софія) дѣто разгла-
сили за страшното, и непобѣдимо тѣло
на непріятелскѣтъ войскѣ. Но побожныйтъ
Архіеп. Иванъ, като ходялъ на едно съ

(24) Діаконъ Львъ така пише (Αὐτὸν χε-
λευθῆναι τὰ παρακείμενα ἡμῖν τῶν Δρα-
γουῖτῶν ἔθνη, δαπάνας κατὰ τὸ ἱκανὸν
αὐτοῖς ἐπιχειρίσαι καὶ δοῦναι τὰ χρειώδη
τοῦ στρατοῦ.